

[Fibiger.]

delen var tilstede, var 400, der stemte imod, medens kun 5 stemte for og 20 undlod at stemme, synes jeg, man har et tydeligt udtryk for, hvorledes man ser på det der-nede.

Efter at jeg har beskæftiget mig meget med spørgsmålet og undersøgt ejendomsforholdene og talt med jurister derom, og efter at jeg også har set de responsa, vi har fået, står det mig fuldkommen klart, at dette lovforslag er grundlovsstridigt, i hvert fald overfor de menigheder, der ifølge grundbogen står som ejere af præstegårdsjorden. Når det er tilfældet, vil enhver kunne forstå, at mit parti ikke vil kunne stemme for et sådant lovforslag, men vil stemme imod, og jeg vil tilføje, at rådede mit parti over tredieparten af stemmerne her i tinget, ville vi ifølge grundlovens bestemmelse henvende os til statsministeren og kræve lovforslaget standset, så det ikke kunne blive stadfæstet, før der var afholdt nyt valg. Desværre har vi ikke det, men hvis det viser sig, at der er andre medlemmer her i folketinget, der vil slutte sig til vort standpunkt, så vi kan blive nok, kan det nås inden 14 dage, og jeg håber, at det viser sig at blive tilfældet. Jeg betragter denne sag som meget alvorlig og vil gerne her give udtryk for det.

Med disse bemærkninger skal jeg indstille lovforslaget til forkastelse.

Skytte: Da spørgsmålet har været grundigt gennemdrøftet, er der ingen grund til at vende tilbage til en almindelig debat om det. Jeg skal da nøjes med om selve sagen at sige, at jeg kan anbefale lovforslaget, som det nu foreligger i landstingets affattelse, der jo ikke er meget ulig det forslag, vi i sin tid vedtog i folketinget. Jeg vil dog sige til det ærede medlem hr. Fibiger for det første, at når de sønderjyske menighedsråd stiller sig til udstykningen af præstegårdsjorderne, som de gør, er det ganske naturligt, da de jo ikke er valgt på spørgsmålet om præstegårdsjordernes udstykning eller ikke-udstyknig. Jeg siger, at det er ganske naturligt, idet jeg ville betragte det som meget uheldigt, hvis det var den slags momenter, der skulle spille ind ved valget af menighedsråd. Det er imidlertid ganske givet, at der blandt menighedsrådsmedlemmerne i Sønderjylland er en meget stor part — jeg regner ganske afgjort med, at der er et flertal —, som ønsker, at de sønderjyske præstegårdsjorder skal udstykkes i lighed med, hvad der er sket med præstegårdsjorderne i det øvrige land.

Talen om, at lovforslaget er grundlovsstridigt, kan jeg ikke anerkende. Jeg deler her det ærede medlem hr. Erik Appels betragtninger og vil tilføje, at der vil ske i Sønderjylland, hvad der er sket i det øvrige Danmark. Det, lovforslaget tilsigter, er en ligestilling mellem forholdene i det øvrige Danmark og Sønderjylland, dog med den ret afgørende forskel, at man i Sønderjylland får en betydelig større erstatning, end man fik i det øvrige land. Alle, der er tilhængere af, at den gamle grænse skal slettes på alle områder, må jo også være tilhængere af det lovforslag, som nu inden længe bliver til lov.

Jeg anbefaler, at tinget stemmer for lovforslaget, som det foreligger, og skal udtale håbet om, at det vil virke efter sin hensigt, som er at få en mere hensigtsmæssig jordfordeling i Sønderjylland, derunder at oprette nye landbohjem i Sønderjylland. Det vil efter min mening gavne erhvervslivet der, og det vil samtidig betyde en styrkelse af det nationale arbejde ved sydgrænsen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale, at vi stemmer for forslaget.

Evald Christensen: Da der ikke er foretaget principielle ændringer i lovforslaget, siden vi vedtog det i folketinget, finder vi i retsforbundet ingen grund til at udtale os yderligere om det. Jeg kan for den sags skyld helt slutte mig til det ærede medlem hr. Skyttes udtalelser og vil på min gruppes vegne anbefale forslaget til vedtagelse.

Jørgen Gram: For klarheds skyld ønsker jeg at tilføje, at når mit navn står under betænkningen, skal det forstås således, at jeg er indforstået med, at de sønderjyske præstegårde indgår i en fornuftig jordfordeling, forsåvidt der måtte være præstegårde, som ellers ville ligge i vejen for en sådan, idet jeg er med på, at dette ikke må være tilfældet i fremtiden, som det har været tilfældet. Men udover dette ønsker jeg at give udtryk for, at min modstand mod lovforslaget ikke er blevet mindre, siden det sidst var til behandling her. Efter min mening er lovforslaget, sådan som det nu agtes gennemført, uberettiget og også usagligt begrundet. Det småger af ekspropriation, og man vil efter forslaget langt fra give fuld erstatning til sognemenighederne, som er de retmæssige ejere af jorden. Ellers gives der ved ekspropriation, også efter de jordlove, der nylig er vedtaget, fuld erstatning for den jord, det drejer sig om.

Nu argumenteres der så stærkt med, at der er en voldsom uro og røre om dette jordspørgsmål i Sønderjylland. Jeg må sige, at